

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 5-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 21 (255)

Субота, 20 травня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УТОГ

ДОНЕЦЬК. Тут відбулася чергова обласна конференція членів УТОГ. Делегати — передовики виробництва, ударники комуністичної праці, передовики колгоспників, працівники культзакладів та керівники учбово-виробничих підприємств області.

З доповіддю про роботу Донецького обласного відділу за звітний період виступив М. Калниченко. Він розповів про нову хвилю трудової і політичної активності членів Товариства двічі орденоносної Донецької області.

Уже перший рік дев'ятої п'ятирічки приніс значні трудові перемоги. Так колективи п'яти УВП області реалізували понад план продукції на 354 тисячі карбованців.

Успішно почали підприємства області і другий рік дев'ятої п'ятирічки. Але, сказав М. Калниченко, в роботі підприємств є ще ряд істотних недоліків. Наприклад, Ждановське УВП працює неритмічно, випускає збиткову продукцію. Одержують штрафи, пені, є порушення фінансово-господарської діяльності. На Донецькому підприємстві середня зарплата випереджує зростання продуктивності праці. А на Єнакієвському — в погоні за премією знижують якість продукції.

Не все гаразд і з трудовою дисципліною, великих збитків завдає плинність кадрів. Не виконується і статутна норма. Тільки одне УВП — Артемівське — додержується її. А в цілому по області статутна

Доповідач підкреслив, що велику роботу провели і проводять культзаклади Донецького обласного відділу УТОГ. Багато цікавих форм пропаганди використовують культармійці. Та, на жаль, в основному це повторення. Пошуки нових форм, більш доступних членам УТОГ, майже не ведуться. Особливо на низькому рівні культурно-освітньої роботи в Краснолиманському і Торезькому Будинках культури глухих.

Останній час помітні зрушення на краще в фізкультурно-спортивній роботі.

Значно поліпшилось обслуговування членів УТОГ сільської місцевості. Систематично проводяться збори, зльоти, подвірні обходи. 76 разів культармійці Товариства області приїздили до сільських трудівників. Також проведено 21 нараду передовиків сільського виробництва на місцях і одну загальнообласну.

Значну роботу провела президія обласного відділу. Так, з 63 засідань, дванадцять проводились на виїзді. На президії розглядалися важливі питання діяльності підприємств, міських відділів УТОГ, культзакладів, роботи перекладачів компактих груп та інші. Велике місце в діяльності обласного відділу приділялось виконанню рішень VIII з'їзду УТОГ та попередньої обласної конференції.

У дебатах по доповіді М. Калниченка взяли участь багато делегатів. Про успіхи колективу Донецького УВП розповів робітник штампувального цеху цього підприємства Т. Іванов. Делегат Г. Жеребцов з Артемівська рапортував присутнім про те, що Артемівське УВП 28 квітня завершило виробничий план чотирьох місяців другого року дев'ятої п'ятирічки.

Питанням якості продукції та поліпшенню політико-виховної роботи в місцевому будинку культури глухих присвятив свій виступ директор Слов'янського учбово-виробничого підприємства О. Решетняк.

З великою і змістовною промовою виступив на конференції голова президії Центрального правління УТОГ тов. Семко А. Х.

В роботі конференції взяли участь представники Донецького обкому КП України і обласного відділу соціального забезпечення тов. Палій А. А. та представник Донецького обкому профспілки тов. Серчук І. І.

Головою правління Донецького обласного відділу УТОГ знову обрано М. В. Калниченка.

3. СЕЛЕЗНЬОВ.

родного самодіяльного театру, Ізмаїльського клубу, вони зробили 25 виїздів в райони області. Особливо відзначена робота Любашівського, Роздільнянського, Березівського, Ширяєвського районних клубів. Дещо покращала робота фізкультурних колективів. Спортсмени Одеси нагороджувалися вимпелом і кубком спортивної федерації УТОГ.

Доповідач відзначила, що поряд з успіхами мали місце істотні недоліки в роботі обласного відділу, міжрайвідділів, культустанов та УВП. Про це говорили у виступах делегати В. Осипов, А. Мазейн та інші. Всього в обговоренні доповідей взяли участь 23 делегати.

На конференції виступив заступник голови президії ЦП УТОГ М. П. Марченко.

Відбувся організаційний пленум, на якому головою Одеського обласного відділу УТОГ обрали В. І. Семенова.

Ю. ГЕР.

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

Лідія Харитонівна Українчук, випаю в ачка Львівського учбово-виробничого підприємства № 2, ще в січні видавала продукцію в рахунок травня цього року.

Понад дванадцять років працює вона на підприємстві і їй, одній з кращих робітниць цеху, в якому виготовляються вироби із скла, присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

Нині вона працює із значним випередженням особистих соціалістичних зобов'язань, які вона взяла на честь 50-річчя утворення Союзу РСР.

ПРАВОФЛАНГОВІ

В постанові Центрального Комітету КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання» підкреслювалась необхідність мобілізації зусиль радянських людей на дальше підвищення продуктивності праці, дострокового завершення виробничих завдань нової п'ятирічки. Сила соціалістичного змагання в його дійовості, гласності, в постійному порівнянні зробленого кожним колективом сьогодні. Соціалістичне змагання, це жива, творча, трудова діяльність мільйонів радянських людей, в якій проявляються з найповнішою силою здібності кожного колективу в цілому і, зокрема, кожного робітника.

Колективи учбово-виробничих підприємств Товариства успішно справились із завданням чотирьох місяців другого року п'ятирічки, виконавши план з реалізації продукції на 103,5 процента.

З кожним днем все ширше розгортається соціалістичне змагання на підприємствах УТОГ за дострокове завершення завдань другого року п'ятирічки. У цьому змаганні вже визначилися передовики — правофлангові п'ятирічки, які із значним випередженням в часі видають продукцію в рахунок IV кварталу цього року, в рахунок третього року п'ятирічки.

Майже двадцять років працює на Вінницькому УВП П. Р. Оцупок. Ударник комуністичної праці щоденні норми виконує на 120—125 процентів і видає продукцію в рахунок IV кварталу цього року. Швей цього ж підприємства, ударниця комуністичної праці Р. Ф. Шематюк працює в рахунок третього кварталу, в'язальниця Л. Ф. Борецька змінні завдання виконує на 120—125 процентів, працює в рахунок IV кварталу цього року.

На Київському УВП-1, колектив якого два роки тому став ініціатором боротьби за зміцнення трудової дисципліни, у своєму складі нараховує десятки робітників і робітниць, які вже тепер працюють в рахунок 1973 року. Серед них: шліфувальник І. Білик, друкарка металевих стрічок О. Вакуленко, шліфувальник Г. Вірич, слюсар-складальник В. Гуліпін, ливарник М. Єпанчин, слюсар-складальник С. Ільченко, який працює в рахунок жовтня 1973 року.

Правофлангові п'ятирічки є і на Донецькому, Львівському № 1 і № 2, Дрогобицькому, Київському дослідному, Лубенському, Конотопському та інших учбово-виробничих підприємствах.

Немало трудових здобутків одержали члени УТОГ, які працюють в колгоспах і радгоспах республіки. Їхня праця високо оцінена Комуністичною партією і Радянським урядом.

Член УТОГ, бригадир рілничної бригади колгоспу «Більшовицька перемога», Тернопільської області Євстахій Іванович Станіш нагороджений орденом Леніна і орденом Жовтневої Революції. Це нагорода за багаторічну і самовіддану працю комуніста.

На Хмельниччині в Старій Синяві працює дояркою в артілі «Здобуток Жовтня» Олена Олексіївна Романенко. Вона одна з ініціаторів колгоспу за високої надой. В минулому році вона одержала по 3345 кілограмів молока від кожної фуражної корови.

Мабуть, неможливо перерахувати професії членів УТОГ, які працюють у народному господарстві України. Досить сказати, що де б не працювали вони — на державних підприємствах, чи на УВП, в колгоспах, чи в радгоспах, їхня праця, їхнє ставлення до виконання своїх державних обов'язків завжди високо оцінюють колективи, з якими вони зрідилися і десятиками років працюють разом.

Опубліковані недавно в пресі повідомлення ЦСУ СРСР і ЦСУ Української РСР дані про виконання промисловістю країни завдань першого кварталу другого року п'ятирічки і чотирьох місяців промисловістю України, переконливо говорять про величезну силу творчої праці на благо нашої Батьківщини. У створенні радянськими людьми матеріальних благ — частка праці членів Товариства і треба сподіватись, що вона з часом буде все вагомлішою.

Трохи більше місяця залишається до початку роботи IX з'їзду УТОГ. Новими трудовими зверненнями зустрічають його члени Товариства. Перед кожним колективом стоять конкретні завдання: достроково завершити піврічну виробничу програму, дати більше товарів народного вжитку високої якості, здешевити одиницю виробленої продукції, вийти з найменшими затратами і високими прибутками у цілому по підприємству.

Дострокове завершення піврічної і річної виробничої програми буде найкращим трудовим подарунком Батьківщині, славному 50-річному ювілею утворення Союзу РСР.

16 ТРАВНЯ при Курсовій базі УТОГ розпочав роботу семінар по підвищенню економічних знань головних інженерів учбово-виробничих підприємств нашого Товариства. Курс лекцій розраховано на 56 навчальних годин.

Лекції читатимуть кандидати економічних та юридичних наук, лектори республіканського Будинку науково-технічної пропаганди, та спеціалісти Центрального правління УТОГ.

Семінар закінчить роботу 24 травня.

На фото: делегати XIV Донецької обласної конференції УТОГ слухають звітну доповідь.

Фото: В. ЯКУБЕНКА.

Активну участь взяли колективи підприємств і у Всесоюзному громадському огляді культури виробництва. Двом УВП — Донецькому і Слов'янському — присвоєно почесне звання «Підприємство високої культури виробництва».

З кожним днем все ширше розгортається соціалістичне змагання за гідну зустріч 50-річчя створення СРСР. 1040 трудівників нараховує загін ударників комуністичної праці. З них 21 — «Майстер золоті руки».

Приклади зразкової постановки і проведення організаційної роботи показують Ждановський і Артемівський Будинки культури. Їм присвоєно звання «Колектив високої культури обслуговування».

ОДЕСА. Закінчила роботу XIV обласна конференція УТОГ. Із доповіддю за звітний період виступила голова обласного відділу т. Семенова В. І.

Доповідач підвела підсумки роботи обласної організації Товариства, розповіла про те, як члени УТОГ перетворюють в життя рішення XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

У звітному періоді, як відмічалось у доповіді, проведена велика робота по поліпшенню культурно-побутових умов членів УТОГ, мобілізації їх зусиль на успішне виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

В 1971 році за підсумками республіканських змагань II та III кварталів колективи УВП-1 і УВП-3 вийшли в число передових, а за підсумками роботи I кварталу цього року Одеське УВП-1 знову зайняло друге місце.

За звітний період на підприємствах Товариства, в компактих групах і в сільському господар-

стві працює понад 400 ударників комуністичної праці. П'ять бригад носять високе звання — бригади комуністичної праці. На підприємствах міста широко розгорнуто соціалістичне змагання за звання «Майстер золоті руки», «Кращий за професією».

У відповідь на постанову ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання» колективи УВП розгорнули боротьбу за дострокове виконання виробничих планів другого року п'ятирічки, за гідну зустріч славного ювілею — 50-річчя з дня утворення Союзу РСР.

За звітний період трудовлаштовано біля 300 членів УТОГ, із них понад 180 на УВП. Дещо покращилась робота із глухими трудівниками села, надавалася допомога первинним організаціям, культзакладам. Часті виїзди на райони працівників обласного відділу сприяли покращенню цієї роботи.

В доповіді йшлося про значну роботу, яку провів колектив На-

ВЧОРА НАША КРАЇНА ВІДЗНАЧИЛА 50-РІЧЧЯ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ім. В. І. ЛЕНІНА

Піонери-відмінники Новомиргородської школи-інтернату (зліва направо): Слава Шпаченко, Михайло Байрачний, Ольга Автухович і Люда Кохальська. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Салют, піонеріє!

19 травня країна урочисто відзначила день народження піонерії. Радісним, яскравим святом став Всесоюзний тиждень дитячого фільму, присвяченого славному п'ятидесятиріччю ювілею.

І це не випадково. Життя і справи юних ленінців завжди були і є в центрі уваги радянських кінематографістів. До славного ювілею вони подарували піонерам свої нові роботи — «Ох, вже ця Настя!» (режисер Ю. Победоносцев), «Присвоїти звання героя» (режисер І. Туманян), «Телеграма» (режисер Р. Биков).

В дні Всесоюзного тижня дитячого фільму піонери мали можливість подивитися стрічки, створені митцями в минулі роки. Та-

кими, як «Військова таємниця» (режисер М. Маевська), «Червоний галстук» (режисери М. Сауц, В. Сухобоков), «Друг мій, Колька!» (режисери А. Салтинов, О. Мітта), «Вулиця молодшого сина» (режисер Л. Голуб).

Юні ленінці зустрілися зі своїми давніми і вірними друзями. З сміливим, відданим своїй справі Володею Дубініним, з відважним Юним Барабанщиком, з веселим і ширим другом Колькою.

Тиждень дитячого фільму, що проходив під девізом «Салют, піонеріє!» закінчився. До нової зустрічі, юні глядачі!

Е. ЛІСОВА.

НЕТОРОВАНОЮ СТЕЖКОЮ

ТУ ОСІНЬ 1969 року Галя Іллюшкіна запам'ятала назавжди. Вона, учениця 8-а класу Київської спецшколи-інтернату № 9 для слабобачущих дітей, стала комсомолкою. І зразу ж перше доручення — піонервожата.

Як зустрінути її діти? Так хочеться стати їхнім справжнім і щирим другом. Чи зумію? Хвилювалася дівчина того першого дня, коли переступила поріг 6-в. А хвилюватися було чого... Учнів перевели з Поліського до Києва. Нова школа, вчителі, нові товариші. Ні, вони не почували себе чужими. Педагогічний колектив оточив новоприбулих подвійною увагою, ласкою. Та все ж процес «вживання» в шкільний колектив був не легким. І саме в цьому Галя Іллюшкіна повинна була допомогти шестикласникам.

Перед нею — допитливі, цікаві дитячі очі. Поки думала, в класі стало гамірно. Та лише на якусь мить. Це щось нове — піонервожата не нав'язує їм свою волю, а радиться з ними, просить допомоги. Клас запульсував. Говорили, складали плани на майбутнє. І раптом хтось з гурту кинув: «Все рівно буде нецікаво!» Ті слова неприємно вразили дівчину. Значить, не всі повірили їй, не всіх зуміла зацікавити. Допізна світлість того вечора вікну в піонерській кімнаті. Галя думала, читала...

Почалися нелегкі дні. Піонервожата вивчала дітей, їх нахили, запити. Всі педагоги, а особливо Надія Пилипівна Меднікова, допомагали дівчині, чим могли.

Якось Галя підійшла до дверей класу і почула: «Ти ганьбиш наш клас! Через тебе нас не приймуть до комсомолу! І від товариської допомоги відмовляєшся...» Тепла хвиля обійняла серце. Це її піонери самостійно «писочили» Федора Дибку, який мав двійки. Галя вирішила сама допомогти піонерам... Через деякий час справи у Федора пішли на краще.

Роботи було так багато, що довелося все менше уваги приділяти малюванню. Галя закінчила чорно художню студію і мріяла про подальше навчання. І все ж дівчина знайшла засіб займатися улюбленою справою. Вона створила, правда неофіційно, гурток малювання для своїх піонерів. Особливо гарно через деякий час почала малювати Світлана Кіблер. Її «Зима» була серед кращих ма-

люнків на виставці робіт учнів інтернату.

Галя бачила, як з кожним днем її вихованці ставали дружнішими. І коли раніше, навіть сторонній легко помічав їх незгуртованість, то подивився тепер! Це ж колектив, у якого є своя мета, свої ідеали, свої традиції. Особливо приємним було те, що піонери почали проявляти ініціативу, самостійність. Так, в переддень ленінського ювілею до неї звернувся Гриша Мазуренко з пропозицією випалити по дереву портрет Ілліча. Галя підтримала учня. Частенько після уроків хлопці залишалися в класі — працювали. Дівчата, довідавшись про це, вишили портрет вождя.

Трохи пізніше Галіні вихованці вишили, образно кажучи, на шкільну «орбіту». А трапилось так... Піонерській організації їхнього класу потрібен був девіз. Після тривалої суперечки піонери вирішили боротися за те, щоб їхній організації присвоїли ім'я юного героя Валі Котика. Багато хороших справ було вже на рахунок піонерів класу, коли вирішили запросити в гості матір героя. До зустрічі готувалися старанно...

З самого ранку турбот у Галі вистачало. Потрібно закінчити всі приготування, ще раз все перевірити. І хоч далеко ще до настання урочистої хвилини, всі піонери в зборі. Радісні, збуджені. І всі біжать до піонервожатої. Вона красиво зав'язує дівчатам банти, поправляє галстуки хлопчикам.

І от Ганна Микитівна Котик серед учнів. Зал — переповнений. Галя ледве стримує хвилювання, адже всі організаційні гурботи лежать на її вихованцях. Мати героя приймає піонерський рапорт. Червоні галстуки, краплина гарячої крові наших батьків, полум'я нійють на грудях. Галя дивиться на червоне знамено, чує слова вірності ідеям Комуністичної партії, вірності загиблим героям, і гордість за своїх вихованців переповнює її.

До боротьби за справу Комуністичної партії Радянського Союзу будьте наготові! Галя разом з піонерами відповідає: «Завжди наготові!»

Знову нелегка праця вождя. До кожної зустрічі з піонерами

дівчина готувалася серйозно. Адже через деякий час її вихованці стануть комсомольцями. І тут трапилася подія, яка піддала перевірку всю Галіну діяльність...

Олег Цуканов у школі користувався поганою славою. Несерйозно вчився, грубіянив, інколи хуліганив. Після кожної розмови з вождя Олег декілька днів стримувався, а потім починав все спочатку. Одного разу він підійшов до Галі з несподіваним проханням — хочу бути комсомольцем. Дівчина здивувалася і заперечно похитала головою. Губи у Олега затремтіли, він хотів щось сказати, але тільки махнув рукою і швидко пішов коридором школи.

Через декілька днів Галя звернула увагу, що Олегові роблять зауважень набагато менше, ніж раніш. А що коли і справді прийняти його до комсомолу? Можливо хлопцеві зрозумів уся відповідальність цього почесного звання і виправиться? Ірина Федорівна Дінова, вихователь класу, педагог з багаторічним досвідом, і старша піонервожата школи Світлана Рябінова підтримали Галю. На бюро довелося витримати справжній бій, і коли б не підтримали старші товариші, Олега Цуканова до комсомолу не прийняли б.

Час розвіяв сумніви. Ні, Олег не став ідеальним. Та кожний прожитий день робить його все кращим. А нещодавно Галю зустріла Галина Володимирівна Роніна. Вона розповіла, що поставила Цуканову двійку. Так він декілька днів ходив за вчителькою з проханням визвати його відповідати. Нема сумнівів, закінчила Галина Володимирівна, що довір'я справило на хлопця велике враження.

Колишні шестикласники уже у восьмому класі, стали комсомольцями. У Галі ж нові вихованці. А гурботи все ж ті... От тільки сама вождя стала більш досвідченою. Та й не дивно — десятий клас закінчує. Попереду — самостійне життя. Багато в ньому стежок. І кожна — неторова. Галя зробила кілька кроків по своїй стежині, яка привела дівчину до юних сердець, ввела в світ дитячих мрій. І хто знає, може піде Галя нею і далі. Щастя тобі, вождя! В. МАРЧУК.

Ранок. Теплінь... Гілка яблуні схилиє свій рожевий цвіт у вікна школи. Весна! Ось, зірваний вітром, рожевий пелюсток впав на парту в класі. Тиша. Іде урок української мови. Зосереджено, з увагою, слухають третьокласники вчительку Марфу Гнатівну.

Рідна мова! Скільки краси і багатства в ній. А як потрібно кожному знати і любити мову свого народу. Діти — вдячні слухачі. Кожне слово вчительки глибоко запadaє в їх пам'ять, в їх душі.

Іде закріплення пройденого матеріалу. Біля дошки піонерка Люда Міщенко. Чітко, змістовно відповідає вона на запитання вчительки. «Молодець», — читає у очах товаришів.

Шкільні друзі люблять і поважають свою подругу. І є за що. Серйозна у навчанні — відмінниця, Люда завжди приїде, у разі потреби, на поміч товаришам. Нездарма ж на раді піонерського загону ім. В. Дубініна, Люду Міщенко було обрано головою загону. Виступаючи на зборі, піонери

ВІДМІННИЦЯ

говорили: «Вона справжній друг, вірний товариш — завжди слухай прикладом для всього загону. Гідна бути обраною головою».

В цьому рішенні діти були одиницею.

На все у Люди вистачає часу: і добре вчитись, і відвідувати хореографічний гурток Лебединського Будинку культури глухих, і підійти до кимсь скривдженого малюка, уважно розпитати в чому справа — допомогти ласкою і добрим словом. Так, справ багато. І треба все встигнути зробити.

Тому і хочеться побажати тобі, Людо, всіляких успіхів в щасливому піонерському житті! Всього доброго, що бажують люди один одному напередодні свята!

Н. ЄРШОВА,
старша піонервожата Лебединської школи-інтернату для глухих дітей.

Піонерські будні

Багато цікавих і захоплюючих справ у піонерів Лебединської спецшколи-інтернату для глухих дітей. Піонери, наприклад, оформили куточок інтернаціональної дружби, підготували цікаву вікторину «Чи знаєш ти історію піонерської організації?».

Юні ленінці самі обладнали у школі музей В. І. Леніна. Всі експонати музею готували юні умільці.

Піонери школи беруть активну участь у всесоюзному піонерському марші «Завжди наготові!» Вони зібрали понад вісім тонн металевих брухтів, який піде на будівництво стотисячної колони тракторів.

На своїй кролефермі, де налічується 130 кролів, школярі працюють з задоволенням. «Бригадир» Вітя Стеценко добре знає і любить свою справу.

Надзвичайно великою популярністю користується серед піонерів художня самодіяльність. Школярі — активні учасники драматичного та танцювального гуртків Лебединського Будинку культури глухих. Вони брали участь в районному фестивалі, присвяченому 50-річчю утворення Союзу РСР. А перед цим у школі провели тематичні вечори «Заповітам Леніна вірні» та «П'ятдесят полум'яних літ». Слід відзначити Шуру Прожого, Валю Чернишову, Васю Лойко та інших піонерів.

Так, багато хороших справ на рахунок піонерів Лебединської спецшколи-інтернату. Та юні ленінці не забувають про основне в своєму житті — навчання. З 63 піонерів — вісімнадцять відмінників. Це — Надя Рева, Ваня Кучков, Катя Тарасенко та інші.

Піонерська організація школи була створена в 1946 році. Багато її вихованців нині поважають люди, відповідальні працівники.

М. ЛУЖКОВ,
директор Лебединського Будинку культури глухих.

НЕЗАБУТНІ ВРАЖЕННЯ

Місцевий комітет, бюро первинної організації УТОГ та адміністрація Полтавського УВП-2 преміювали 20 передовиків виробництва триденними путівками на екскурсію до міста-героя Волгограда. Ця подорож залишилася у кожного незабутнім враженням.

З Полтави виїхали спеціальним поїздом і прибули у місто на Волзі вранці. Там нас чекали туристські автобуси, в яких здійснили поїздку.

Спочатку оглянули чудо в ній планетарій міста-героя, а потім відвідали музей оборони.

Велике враження справив на нас меморіальний пам'ятник, що

споруджений на ознаменування перемоги радянського народу і його армії в битві на Волзі. Цей ансамбль скульптурних композицій і архітектурних споруд пам'ятника розташований на Мамаєвому кургані, де в 1942—43 роках 135 діб тривали жорстокі бої. Тут була ключова позиція оборони міста.

Ми йдемо повільним кроком, обличчя у всіх зосереджені, голови опущені. Підходимо до алеї пірамідаліх топів і перед нами відкривається скульптурне вбрання пам'ятника-ансамблю. В міру наближення до вершини кургана все зримує виступає композиція «Стояти насмерть» і ніби над нею піднімається скульптура матері-Батьківщини. Композиція «Стояти насмерть» відображає найважчий період боїв. Ніби з великої російської ріки встає ра-

дянський воїн-богатыр і, зневажаючи смерть, стає на захист рідного міста. Його постать висічена з великої гранітної брили.

Проходимо далі і перед нами несподівано відкривається панорама Площі Героїв, що складається з шести композицій. Перша — «Вистоявши, ми перемогли смерть». Два солдати захищають позицію. Один з них тяжко поранений, він не може стояти, сили залишають його. Але в руці ще залишилась граната. Він не випускає її. Поруч товариш, в якого в автоматі не залишилось жодного патрона, але ще є сили. Вдвох вони готуються вступити в останній бій з ворогом. Друга композиція розповідає про подвиг жінок у Великій Вітчизняній війні. Третя — про славних моряків. Четверта композиція передає напруження пораненого командира, який до останньої хвилини не залишає передній край і продовжує керувати боєм. П'ята — відображає загинув прапорносець, але прапор не повинен впасти, його підхопив інший воїн, і кинувся вперед. Шоста відображає двох радянських воїнів, що знищують фашистську гадюку і ламають стовпчик.

Суворо оформлений вхід до залу військової слави. Низька стеля, сірі бетонні плити, що нагадують бліндаж. Але ось крутий поворот, і перед очима чудовий, залитий світлом зал. Він має форму циліндра. На фоні золоті смальти по всьому периметру висають 34 символічних червоних прапори, на яких написані імена воїнів, що полягли в битві на Волзі.

Центр залу займає велика мармурова рука, що тримає факел з полум'ям вічного вогню. Тут стоїть почесна варта. В цьому залі ми поклали живі квіти, привезені з Полтави.

Увійшло весь ансамбль скульптури матері-Батьківщини. Високо піднявши меч, вона закликає до боротьби. Велична скульптура матері-Батьківщини піднялась над курганом на 52 метри, її видно зі всіх кінців міста Волгограда. Довжина меча 29 метрів, загальна висота — 85 метрів, фундамент закладено на глибину 16 метрів. Вага меча 12 тонн, загальна вага скульптури 8 тисяч тонн, весь пам'ятник-ансамбль виконано з бетону.

В центрі міста ми відвідали братні могили захисників Волгограда, де поклали вінок від трудящих Полтавщини.

Місто-герой Волгоград було повністю зруйноване, однак зусиллями всього радянського народу легендарне місто відроджене і стало крупним промисловим центром країни, портом п'яти морів.

Г. МАТЕРИНКО,
голова місцевому Полтавського УВП-2.

Прапор — переможцям

Колективу Київського учбово-виробничого підприємства № 3 вручено перехідний Червоний прапор за кращі показники в соціалістичному змаганні серед підприємств Київського обласного відділу Українського товариства глухих за I квартал цього року.

З цієї нагоди на УВП відбулися загальні збори, на яких виступили голова Київського обласного відділу УТОГ О. Трохимець, директор Київського УВП Д. Вайнберг, наладчик Г. Гордієнко.

Колектив нашого підприємства разом з усіма підприємствами системи УТОГ став на трудову вахту на честь 50-річчя утворення Союзу РСР. Готуючи трудові подарунки до дня відкриття IX з'їзду Українського товариства глухих, виробничий план по реалізації продукції за I квартал підприємство виконало на 102,8 процента. За рахунок покращення умов праці, впровадження режиму економії продуктивність праці підвищилась

на 1,8 процента, а собівартість товарної продукції знизилась на 5 процентів.

Ці успіхи досягнуті завдяки зразковій роботі передовиків соціалістичного змагання, ударників комуністичної праці.

Приклад у праці показують трудівники наборно-друкарського відділу, кадрові робітники, ударники комуністичної праці друкарки Л. Мазна, Г. Сенча, В. Шведова, Т. Клочкова, наладчиці А. Панкова, В. Жук, які виконують норми на 130—140 процентів. За кращу якість продукції борються складачі Г. Коваленко, Н. Литвиненко, лінотипісти А. Шпак, Л. Козлова. Їх приклад наслідують робітники художнього та картонажного відділів Т. Рибак, Л. Зубець, М. Кучмаренко, Н. Ясинська, П. Коробко, О. Коваленко, Л. Пироженко, О. Левченко, Г. Воликова та інші.

О. ЛЕЩИНСЬКА,
секретар парторганізації Київського УВП-3.

Ударниця комуністичної праці Раїса Федорівна Шематюк 15 років працює швеєю на Вінницькому УВП. Щоденні виробничі завдання виконує на 120—125 процентів. Нині вона видає продукцію в рахунок III кварталу цього року. Фото А. ОСМЯЛОВСЬКОГО.

ПЕРШОЧЕРГОВЕ ЗАВДАННЯ

Наше підприємство в минулому році повністю перейшло на швейне виробництво. Ми почали виготовляти зовсім новий асортимент виробів — спецкостюми і рукавиці. Це поставило перед колективом завдання, яке потрібно було вирішити в першу чергу, — невідмінно поліпшувати якість продукції. Багатьом трудівникам довелося опанувати спеціальність швеї, як говорять, з азів.

Велику роботу провели інженерно-технічні працівники по навчанню трудівників, по їх перекваліфікації. Тепер швеї технічно грамотні, оволоділи секретами своєї професії. Як наслідок, поліпшилась якість виробів.

Але всі знають, що межі для вдосконалення немає. Щоб якість продукції, яку виготовляє наше УВП зробити ще кращою, на підприємстві ведеться постійна робота по впровадженню бездефектного методу праці, здачі продукції з першого пред'явлення.

Перш за все була проведена роз'яснювальна робота. Організували чіткий облік повернутої продукції на виправлення. Взагалі без переробки працює закрійна дільниця, швеї О. Мірошніченко, К. Ковбаса, Н. Литовка та інші.

Повністю бездефектний метод роботи ще не впроваджено, пояснюється це відсутністю потрібного досвіду трудівниць. Але безумовно, що через деякий час його буде впроваджено. Для цього на нашому підприємстві ведеться відповідна робота.

Велике значення відіграє також дружба між трудівниками, почуття товариської взаємодопомоги. Іноді трапляється, що внаслідок якихось причин швея не встигає за високим виробничим темпом, на допомогу приходять подруги. Особливо відзначається в цьому Тетяна Микитівна Сергієнко, Наталія Степанівна Копиця, Любов Олександрівна Демиденко.

Адміністрація, партійна, профспілкова та первинна організація УТОГ підприємства продумали також ряд матеріальних заохочень. Так, швеї, які виконують денну норму не менш, ніж на 110 процентів, і не мають випадків повернення продукції на переробку, одержують премію в розмірі п'яти процентів від заробітної плати.

Як бачите, засобів для досягнення мети — поліпшити якість продукції, підвищити продуктивність праці та інше — багато. Але кожний окремо відчутного результату не принесе. Тільки тоді, коли вони вирішуються в єдиному комплексі, можна сподіватися на відрядні підсумки.

Л. СЛИНЬКО,
головний інженер Сумського УВП.

Фільми кіноаматорів

При Одеському Будинку була представлена кінокультури працює кіностудія, яку очолює Валентин Осипов.

Ще в дні підготовки до XXIV з'їзду КПРС колектив кіноаматорів брав участь в обласному огляді любительських фільмів, який проводила обласна рада професійних спілок. Тоді на огляд

була представлена кінострічка «ТАЛАНТ І ПРАЦЯ» — розповідь про кращого раціоналізатора, ударника комуністичної праці В. М. Дубовицького. Зараз студійці завершили новий фільм «НАШІ ДЕЛЕГАТИ», який присвячується учасникам XIV обласної конференції УТОГ.

Д. РОДІОНОВ.

У червні 1968 року колектив Конотопського УВП перейшов на бездефектний метод виготовлення продукції і здачі її з першого пред'явлення. Колектив розумів, що це своєрідний стимул підвищення якості продукції і поліпшення організації праці.

На основі спеціально розробленої методики з майстрами цехів та контролерами якості за одинадцятигодинною програмою були проведені заняття по вивченню ГОСТів. Крім того, склали план організаційних заходів. До нього ввійшли: систематично проводити «День якості», не менше двох разів на місяць робити розбраковку готових виробів на складі підприємства, майстрам дільниць встановити суворий контроль за якістю кожної операції, контролерам якості обов'язково проводити виміри не менш двох готових виробів з кожної партії згідно таблиці мір та інше. На всі вироби розробляється ліміт повернення на переробку. Він складає один процент від загального обсягу кожної операції.

Ліміти повернення на переробку бракованих деталей вивішені у всіх цехах підприємства. Контролери якості кожного дня ведуть облік повернення виробів по операціям і наприкінці місяця в цехах на видних місцях вивішують відомості підсумку роботи.

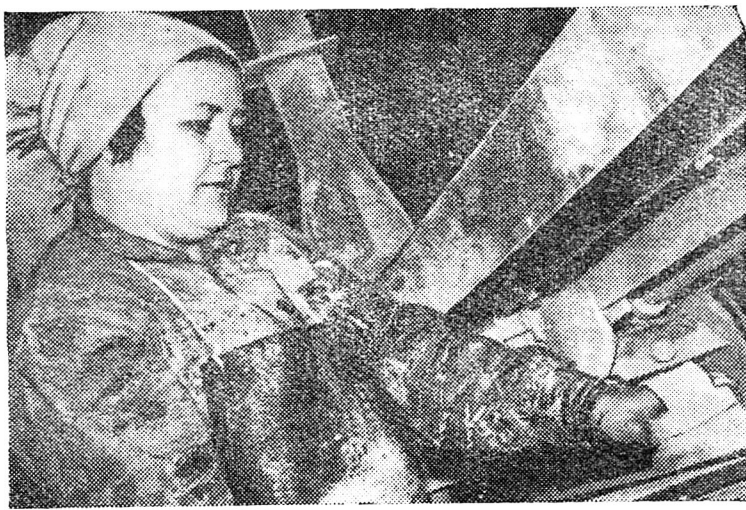
Трудівників, які допускають брак понад встановлені ліміти, частково або повністю позбавляють премії. Так було, наприклад, з А. Твердуновою, О. Галуш-

Нагороду вручено

Понад сімнадцять років працює у Стрийському Будинку культури комуністка Ю. І. Гайова. В роки Великої Вітчизняної війни вона командувала зенітною батареєю, пройшовши дорогами війни рідну землю і землі Західної Європи. Тільки важка контузія під час одного з нальотів ворожих літаків примусила Юлію Іванівну лягти в госпіталь, та слух був назавжди втрачений. До кінця війни вона служила в резервній частині, а після демобілізації повернулася до своєї мирної професії — працювала в Стрийській середній школі № 7.

До бойових нагород, які вона одержала в роки війни, прибилась ще одна медаль, яку їй недавно вручили. Нагорода знайшла воїна.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Чотирнадцять років тому прийшла на Миколаївське УВП облицювальниця Є. Ворчакова. Нині вона бригадир, ударниця комуністичної праці, член бюро первинної організації УТОГ.

ШЛЯХ ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ

кою, Л. Селюк, О. Онукленко та С. Іляшенко. Але разом з тим проводиться відповідна робота для того, щоб підвищити майстерність трудівниць. Кращі виробничники допомагають відстаючим. Клава Огородниця взяла, наприклад, шефство над Л. Селюк. Велику роботу в цьому напрямку проводить член місцевого комітету підприємства Катерина Лапузіна.

Серед кращих трудівниць слід відзначити Г. Троценко, К. Огородницю, К. Лапузіну, Т. Шейко, А. Ганзю та інших.

Крім виробничої комісії по перевірці якості випускаємої продукції, на підприємстві створена комсомольська рейдова бригада під керівництвом інженера-технолога Д. Юдович. До

цєї бригади входять передовики виробництва, комсомольці О. Сай, А. Нестеренко, змінні майстри.

Щотижневі рейдові перевірки якості продукції значно підвищують почуття відповідальності кожної швеї за якість виконання повзулової обробки виробів, посилюють міжопераційний контроль за якістю. Для морального впливу на бракоробів на УВП є «Дошка браку». На ній кожного дня експонується бракована продукція і вказується прізвище швеї, що допустила брак.

Питання якості продукції постійно в полі зору адміністрації, партійної, профспілкової та первинної організації УТОГ нашого підприємства.

А. ПРОНОЗА,
інженер по якості Конотопського УВП.

Товариська допомога

До складу громадського відділу кадрів, який на Сумському УВП було створено наприкінці 1970 року, ввійшли найбільш поважані працівники підприємства, ветерани виробництва, передовики. Це — Н. Степанець, П. Цукренко, А. Процик та інші. Очолює громадський відділ кадрів інженер по якості А. Гончарова.

Вся робота проводиться у тісній взаємодії з бюро первинної організації УТОГ підприємства та місцевим комсомолом. Адміністрація звільняє робітників тільки після згоди громадського відділу кадрів.

Кожна заява на розрахунок розглядається окремо. Доброзичливість, чуйність допомагають виявити причини звільнення з підприємства. А вони бувають різні...

Члени громадського відділу кадрів намагаються допомогти товаришеві, а коли причина для звільнення невагома, переконують не залишати колектив, який став уже рідним. Саме це часто і вдається. Так залишилися в колективі і добре працюють В. Ярмоленко, Т. Сергієнко, М. Шамраєнко та інші.

Робота громадського відділу кадрів вже принесла відчутний позитивний результат. Наведу такі незаперечні дані. Коли в 1970 році з нашого підприємства звільнилось 39 чоловік, то в минулому — 28.

П. ШОКОЛА,
заступник директора Сумського УВП по навчально-виховній роботі.

Ти потрібна людям...

У житті, як на довгій ниві. Чого тільки не буває. А особливо, коли тобі 19 років. Коли дивись на світ широко відкритими очима, і життя вражає тебе своєю силою, красою і різноманітністю. Якою стежкою підеш ти у житті, від цього залежить, якою людиною ти станеш, що принесеш з собою людям...

Недуже склалась доля Катерини Півторак. Маленькою дівчинкою, після тяжкої, тривалої хвороби, частково втратила вона слух. Невпинно бігли роки. Дівчинка росла. Ось вже і в школу провела її батьки. Школа, рідні, друзі, допомогли Каті, підтримали, наповнили вірою у свої сили. «Треба вчитись, говорили їй, — як будеш все знати — будеш все вміти». І Катя вчилась. Спочатку в Піщанській спецшколі, потім в Гайсині і, нарешті, у Вінницькому учбово-виробничому підприємстві УТОГ. Час йшов швидко, ось вже

Катерина Півторак — в'язальниця трикотажного полотна.

Складну професію, яка вимагає постійної уваги і праці, придбала Катя. Докладала усіх сил, щоб працювати сьогодні краще, ніж вчора. І домоглась таки свого: стала однією з передових в'язальниць. Тепер кожного дня вона виготовляє до 90 кілограмів полотна. «Іноді, — каже, — втомлюся так, що здається, білий і рукою не поворухнеш, а пригадаєш, що з виробленого тобою полотна майстри пошють 340 сорочок для жінок, або 500 штук чоловічих майок, і легше стає. Звідки і сили беруться! І серце сповнює радість — ти потрібна людям.

А люди оцінюють тебе по твоїй справі, по праці. Адже життя вимірюється не кількістю прожитих років, а тим, що встигає зробити корисного чоловік для людей, для суспільства.

Недуже дається звання робочої людини. Життя вимагає постійного підвищення кваліфікації, обов'язкової середньої освіти для кожного робітника. І вона вчиться, вдосконалює свої знання, не зупиняється на досягнутому.

В цьому році Катя одержить атестат про закінчення XII класів вечірньої школи.

Справ багато. Та не дарма ж Катя — ударниця комуністичної праці. На все вистачає часу. Нещодавно, Катерину Півторак обрано делегатом IX з'їзду УТОГ. Не викликає сумніву, що довір'я товаришів вона виправдає. З честю буде нести високе звання робочої людини.

І. ШАПЕЄВ.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

НОВЕ В ЗАКОНОДАВСТВІ ПРО ПРАЦЮ

Тривалість основної щорічної відпустки визначена в 15 робочих днів. Порядок надання щорічної відпустки залишився тим же, що й був раніше. Поділ відпустки на частини допускається лише, як виняток, на прохання працівника і при умові, щоб кожна частина такої відпустки була не менше 7-ми днів для дорослих і 15-и — для неповнолітніх, для яких основна відпустка становить один календарний місяць.

Як правило, перенесення відпустки на інший строк може бути у випадках:

1. Тимчасової непрацездатності працівника;
2. Виконання працівником державних або громадських обов'язків;
3. В інших випадках, передбачених законодавством.

У виняткових випадках, коли надання відпустки працівнику в поточному році може негативно позначитися на нормальній роботі підприємства, установи, допускається за згодою працівника і за погодженням з МК профспілки перенесення відпустки на наступний робочий рік. Перенесена відпустка може бути приєднана до відпустки за наступний робочий рік.

Забороняється ненадання щорічної відпустки на протязі 2-х років підряд, а також ненадання вчасної щорічної відпустки неповнолітнім і особам, що працюють в шкідливих умовах праці.

Крім основної щорічної відпустки, законодавство про працю передбачає й додаткові щорічні відпустки, які надаються:

1. Робітникам і службовцям, зайнятим на роботах з шкідливими умовами праці.
2. Робітникам і службовцям, які зайняті в окремих галузях народного господарства і мають тривалий стаж роботи на одному підприємстві, в організації.
3. Працівникам з ненормованим робочим днем.
4. Працівникам, які працюють в районах Крайньої Півночі і в прирівняних до них місцевостях.
5. В інших випадках, передбачених законодавством.

В порядку заохочення за виконання державних або громадських обов'язків можуть надаватися додаткові відпустки за місцем роботи громадським вихователям неповнолітніх, членам добровільних народних дружин по охороні громадського порядку, членам добровільних пожежних дружин і в інших випадках — в порядку, встановленому законодавством СРСР і Української РСР.

Жінкам, що народили дитину, за їх заявою надається додаткова відпустка без збереження заробітної плати до досягнення дитиною віку 1-го року.

Вказана відпустка не зараховується в стаж, що дає право на наступну щорічну відпустку, однак, зараховується в загальний і безперервний стаж.

КЗПП передбачає надання короткочасної відпустки без збереження заробітної плати за сімейними обставинами та з інших поважних причин. Ця відпустка надається адміністрацією по заяві працівника. Тривалість вказаної відпустки і конкретні причини, за якими може бути надана відпустка, не встановлені. Це визначає керівництво підприємства, організації, установи.

Нове законодавство збільшує гарантії працівників підприємств і організацій. Так, наприклад, відрахування від заробітної плати можуть провадитися тільки у випадках, передбачених законодавством Союзу РСР і Української РСР.

Відрахування із заробітної плати робітників і службовців для покриття їх заборгованості підприємству, установі і організації, де вони працюють, можуть провадитися за наказом адміністрації:

1. Для прозвернення авансу, виданого в рахунок заробітної плати; для повернення сум, зайзовиплачених внаслідок лічильних помилок; для погашення невтраченого і своєчасно неповерненого авансу, виданого на службове відраження, або переведення до іншої місцевості; на господарські потреби, якщо працівник не оспорує підстав і розміру відрахування.

Наказ повинен бути виданий не пізніше одного місяця з дня закінчення строку, встановленого для повернення авансу, погашення заборгованості, або з дня виплати неправильно обчисленої суми.

2. При звільненні робітника або службовця до закінчення того робочого року, в рахунок якого він

вже одержав відпустку, за невідроблені дні відпустки. Відрахування за ці дні не провадиться, якщо працівник звільняється з роботи за такими підставами:

- а) призов на військову службу;
- б) переведення працівника за його згодою на іншу роботу, або перехід на виборну посаду;
- в) відмова робітника, або службовця від переведення на роботу в іншу місцевість разом з підприємством, установою, організацією;
- г) ліквідація підприємства, скорочення штату;
- д) виявлення невідповідності працівника в займаній посаді;
- е) нез'явлення на роботу протягом більш, як 4-х місяців підряд внаслідок тимчасової непрацездатності;

(Закінчення в наступному номері).

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74.
тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 797—5000. 72 р.

КИЇВСЬКИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ТЕАТР МІМІКИ ТА ЖЕСТУ ГЛУХИХ «РАЙДУГА»

виїхав на весняно-літні гастролі у міста Ужгород, Мукачево, Львів, Донецьк, Ворошиловград

У творчому доробку колективу театру: „Легенда про Райдугу“, „Голоси сердець“, „Райдуга усміхається“.

Колектив виступить з естрадним концертом „Будьмо знайомі“

Ужгород

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

17 травня	БУДЬМО ЗНАЙОМІ
18 травня	БУДЬМО ЗНАЙОМІ
19 травня	ГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ
20 травня	ГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ
21 травня	ЛЕГЕНДА ПРО РАЙДУГУ
22 травня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ
23 травня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ
24 травня	ГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ

Мукачево

РОСІЙСЬКИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

26 травня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ
27 травня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ

Львів

ТЕАТР ЮНОГО ГЛЯДАЧА ІМ. ГОРЬКОГО

31 травня	БУДЬМО ЗНАЙОМІ
1 червня	ГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ
2 червня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ
3 червня	ЛЕГЕНДА ПРО РАЙДУГУ

Донецьк

ПАЛАЦ КУЛЬТУРИ ШАХТИ «ОКТЯБРЬСКАЯ»

8 червня	БУДЬМО ЗНАЙОМІ
9 червня	БУДЬМО ЗНАЙОМІ
10 червня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ
11 червня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ
12 червня	ГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ
13 червня	ГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ
14 червня	ЛЕГЕНДА ПРО РАЙДУГУ
15 червня	БУДЬМО ЗНАЙОМІ

Ворошиловград

ПАЛАЦ КУЛЬТУРИ БУДІВЕЛЬНИКІВ

18 червня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ
19 червня	ГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ
20 червня	БУДЬМО ЗНАЙОМІ
21 червня	ЛЕГЕНДА ПРО РАЙДУГУ
22 червня	РАЙДУГА УСМІХАЄТЬСЯ
23 червня	ГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ

Усіх, хто любить пантоміму, балет, еквілібр, хореографічні мініатюри, сценки та акробатику, ми запрошуємо подивитися їх у наших спектаклях.

Початок денних вистав о 12.00 годині, вечірніх, крім м. Мукачево, о 19 год. 30 хв. Початок вистав у м. Мукачево о 19 годині.

АДМІНІСТРАЦІЯ ТЕАТРУ «РАЙДУГА»